

ԱՂՕԹՔԻ ՄԱՍԻՆ

Քրիստոնեան պարտի օրը երեք առիթ-ներով աղօթել, առաւօտուն՝ երբ բունէն արթննայ, ճաշի ժամուն եւ գիշերը՝ քնանալու պահուն: Իւրաքանչիւր աղօթքի ժամուն այր մարդիկ ու կտրին երիտասարդներ պէտք է 12 անգամ ծնրադրեն, որ կ'ընէ օրը 36 անգամ, իսկ կիներն ու աղջիկները պէտք է 20 անգամ ծնրադրեն, օրական՝ 60 անգամ:

Մարդ երբ արթննայ, պէտք է աղօթէ, գոհութիւն տայ Աստուծոյ, որ զինք խաւարէն լոյսի հանեց: Ճաշի ժամանակ պէտք է շնորհակալութիւն յայտնէ, որ կերակուր տուած է, եւ ոչ թէ անասունի նման անգիտակցաբար վայելէ Աստուծոյ բարիքը: Գիշերը պէտք է աղօթէ, որպէսզի մութին ու գիշերուան մէջ Աստուած անփորձ պահէ, նաեւ գոհութիւն յայտնէ՝ որ օրը խաղաղութեամբ վերջացաւ: Մի՛ ձգէք, որ ձեր գաւակները առանց աղօթքի հաց ուտեն կամ քնանան: Այս երեք աղօթքները անխափան ամէն տեղ կատարեցէ՛ք. նամբան, արտին ու այգիին եւ բոլոր գործերու մէջ, որովհետեւ սուրբ առաքեալը Փիլիպպոս կանոն դրած է, թէ՛ «Ամէն այր կամ կին կամ երիտասարդ, որ իր գործի ժամանակէն դուրս, առաւօտուն եւ երեկոյեան կը խափանէ աղօթքները՝ եկեղեցի չերթալով եւ ականջ չդնելով սահմանուած կարգերուն, նգովուած ըլլայ» (կանոն Ը):

Շաբաթ եւ Կիրակի օրերը հաւասարապէս եկեղեցի գացէք, որովհետեւ շաբաթ օրը տօնն է սուրբ մարտիրոսներուն, որոնք Աստուծոյ սիրոյն իրենց անձը մահուան յանձնեցին եւ անտանելի չարչարանքներով նահատակուեցան: Եկեղեցի երթալով եւ անոնց չարչարանքները լսելով մասնակից կ'ըլլանք սուրբերու փառքին:

ԵՐԲ ԾԱՆՐ ՀԻՒԱՆԴՈՒԹԵԱՆ ԵՒ ՄԱՀՈՒԱՆ ԿՏԱՆԳԻՆ ՄԷՏ ԵՍ
Կարդա՛ր Սաղմոս 38

+++++

Տէր, գահրոյթիդ մէջ մի՛ յանդիմաներ զիս, բարկութեանդ մէջ մի՛ պատժեր զիս: Արդէն նետերդ մարմնիս մէջ միտնեցան, հարուածներդ ծանրացան իմ վրաս: Սաստիկ բարկութեանդ իբրեւ հետեւանի՛ մարմնիս վրայ առողջ տեղ չէ մնացած, մեղքիս իբրեւ հետեւանի՛ հանգստութիւն չկայ բնաւ մարմնիս մէջ: Որովհետեւ անօրէնութիւններս գլուխէս վեր բարձրացան, ծանր բեռի պէս կը ճնշեն վրաս: Յիմարութեանս պատճառով՝ նեխեցան ու փտեցան վերջերս: Կֆած ու չափազանց նուաստացած, ամբողջ օրը տրտում-տխուր կը շրջիմ: Ներսս կածես կրակի մէջ է, մարմնիս վրայ առողջ տեղ չէ մնացած: Ամբողջապէս ուժասպառ եմ ու խորտակուած, ցաւէս կը տնփամ մոնչելու պէս:

Տէ՛ր, դուն գիտես իմ բաղձանքս եւ անտեղեակ չես հեծեծանքներուս: Սիրտըս կը նուաղի, ուժերս զիս կը լինեն, եւ աչքերուս լոյսը կը մարի: Բարեկամներս եւ ընկերներս հեռու կը մնան՝ հիւանդութեանս պատճառով: Նոյնիսկ հարազատներս ինձմէ հեռու կը մնան: Իսկ անոնք, որ իմ մահս կը կամենան, անոնք թակարդ կը լարեն, կործանուին ու զոհները՝ սպառնալիք կը տեղան եւ օրն ի բուն նենգութիւններ կը խորհին: **ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼ ՍԱՂՄՈՍԱԳԻՐՔԵՆ**

Միտելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկալին մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»-ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՃՐԱԳ ԸՆԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300- facebook-ի էջ jerak ճրագ թերթ

ԲՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՍ ՂՅԵՐՈՒՄ ԵՐԱԳ Է ՈՒ ԽՍ ԸԱԽԴՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս, 119-105)

ԺԳ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ , 6 ԴԵՎԵՏԵՄԲԵՐ 2020 ԹԻԻ 49

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԾԱՇԱՀՎԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ
Ես. 37.14-38 Բ. Թս. 1.1-12:
ՅԻՍՈՒՄ ԸՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 14.12-24

ՅԻՍՈՒՄ ԸՐԻՍՏՈՍԻ ԱՒԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 14.12-24

Ապա Յիսուս տանտիրոջ ըսաւ. «Երբ ճաշի կամ ընթրիքի հրաւեր կու տաս, մի՛ կանչեր բարեկամներդ կամ եղբայրներդ, որպէսզի չըլլայ՝ որ անոնք ալ քու հրաւերիդ փոխարէն քեզ հրաւիրեն, եւ այս ձեռով քեզի հատուցում կատարած ըլլան: Ընդհակառակը, երբ ընդունելութիւն կը սարքես, կանչէ՛ աղքատներն ու խեղանդամները, կաղերն ու կոյրերը եւ այն ատեն երանելի պիտի ըլլաս, որովհետեւ անոնք քեզի փոխարէնը հատուցանելիք ոչինչ ունին: Եւ գիտցած եղիր, որ քու հատուցումդ պիտի ստանաս արդարներու յարութեան ժամանակ»:

Երբ սեղանակիցներէն մէկը այս խօսքերը լսեց, ըսաւ Յիսուսի. «Երանի՛ անոր, որ Աստուծոյ արքայութեան մէջ ճաշ պիտի ուտէ»:

Յիսուս անոնց հետեւեալ առակը պատմեց. Մարդ մը կար, որ մեծ ընթրիք մը սարքեց եւ շատեր հրաւիրեց: Ընթրիքի ժամուն իր ծառան դրկեց, որպէսզի հրաւիրեալներուն ըսէ. «Եկէ՛ք, ամէն ինչ պատրաստ է»: Հրաւիրեալները սկսան մէկ առ մէկ հրաժարիլ: Առաջինը ըսաւ. «Ազարակ գնեցի. պէտք է երթամ եւ տեսնեմ գայն. հետեւաբար կը խնդրեմ՝ որ ներողամիտ գտնուի»: Միւսը ըսաւ. «Հինգ գոյգ եզ գնեցի. պէտք է երթամ փորձեմ գանոնք. հետեւաբար կը խնդրեմ՝ որ ներողամիտ գտնուի»: Ուրիշ մը ըսաւ. «Տակաւին նոր ամուսնացայ. հետեւաբար չեմ կրնար գալ»: Ծառան վերադարձաւ եւ իր տիրոջ պատմեց անոնց ըսածները: Այն ատեն տանտէրը վրդոված՝ ըսաւ ծառային. «Անմիջապէս քաղաք գնա՛ եւ հրապարակներուն ու փողոցներուն մէջ որքան որ աղքատ, խեղանդամ, կաղ եւ կոյր տեսնես, բոլորն ալ հոս բեր»: Քիչ ետք ծառան վերադառնալով իր տիրոջ ըսաւ. «Տէ՛ր, հրամանդ կատարեցի, բայց տակաւին տեղ կայ»: Տէրը ծառային հրամայեց. «Քաղաքէն դուրս գնա՛ եւ ճամբաներուն վրայ ու դաշտերուն մէջ որո՞ւ որ գտնես, ստիպէ՛ որ գայ, որպէսզի տունս լեցուի: Կ'ըսեմ ձեզի, որ առաջին հրաւիրեալներէն ո՛չ մէկը ինձի հետ ընթրիքի պիտի նստի»:

ԵԱՍՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷԻ ԳԻՐՔԸՆ
37.14-38

Եզեկիա պատգամաւորներուն ձեռքէն առաւ նամակը, եւ կարդալէ ետք գնաց Տիրոջ տանարը մտաւ եւ Տիրոջ առջեւ փոսց գայն: Ապա Եզեկիա Տիրոջ աղօթեց, ըսելով. «Ո՛վ Երկնաւոր Զօրփերու Տէր, Իսրայէլի Աստուածը, որ քերովքէնքէն վեր կը նստիս, դո՛ւն ես միակ Աստուածը աշխարհի բոլոր թագաւորութեանց, որովհետեւ երկինք ու երկիր դո՛ւն ստեղծեցիր: Ականջ տուր եւ լսէ՛, Տէ՛ր, նայէ եւ տե՛ս այն պատգամը, որ Սենեքերիմ թագաւորը դրկեց՝ նախատելու համար քեզ, որ կենդանի Աստուածն ես: Իրաւ է, որ Ասորեստանի թագաւորները ամբողջ աշխարհը աւերեցին եւ բոլոր ժողովուրդներու կուռքերը այրեցին, որովհետեւ անոնք աստուածներ չէին, այլ մարդոց ձեռքով շինուած փայտ ու քար էին եւ ուստի փնացան: Բայց դուն, ո՛վ Տէր, մեր Աստուածը, ազատէ՛ մեզ անոր ձեռքէն, որպէսզի աշխարհի բոլոր թագաւորութիւնները նանչնան թէ՛ միայն դո՛ւն եւ Աստուածը»:

Այն ատեն Աստուած Ամոսի որդի Յապիին դրկեց Եզեկիայի մօտ, եւ անկա գալով, ըսաւ. «Այսպէս կ'ըսէ Տէրը, Իսրայէլի Աստուածը.-- Լսեցի ինչ որ աղօթեցի ինդրեցիր ինձմէ Ասորեստանի Սենեքերիմ թագաւորին համար: Ահա, Աստուած այսպէս կ'ըսէ անոր. "Միոն քաղաքը, որ չկրցար գրաւել, պիտի անարգէ եւ արհամարհէ քեզ, Երուսաղէմի բնակչութիւնը պիտի հեզմէ ու ծաղրէ քեզ:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԵՐԿՐՈՐԴ
ԿԱՄԱԿԸ ԹԵՍԱԶՆՈՆԻԿԵԾԻՆԵՐՈՒՆ
1.1-12

Մենք՝ Պօղոս, Սիդուանոս եւ Տիմոթէոս, կը գրենք ձեզի՝ թեսաղոնիկեցիներու եկեղեցիին որ մեր Հօր Աստուծոյ եւ Տէր Յիսուս Քրիստոսի կը պատկանի: Թող Աստուած մեր Հայրը եւ Տէր Յիսուս Քրիստոս շնորհք եւ խաղաղութիւն պարգեւեն ձեզի:

Եղբայրներ, պարտք կը զգանք եւ արդար կը գտնենք ձեզի համար միշտ գոհութիւն յայտնել Աստուծոյ, որովհետեւ ձեր հաւատքը հետզհետէ աւելի կ'անի եւ ձեզմէ իւրաքանչիւրին սէրը իրարու հանդէպ աւելի կը խորանայ: Աստուծոյ եկեղեցիներուն մէջ մենք կը պարծենանք ձեզմով, այն համբերութեան եւ հաւատքին համար, որ դուք ցուցաբերեցիք ձեր կրած բոլոր հալածանքներուն եւ նեղութիւններուն մէջ: Ձեր այդ համբերութիւնը եւ հաւատքը ապացոյց պիտի ըլլան Աստուծոյ արդար դատաստանին, որովհետեւ դուք արժանի պիտի ըլլաք Աստուծոյ արքայութեան, որուն համար այդքան կը տանջուիք: Արդարեւ, Աստուծոյ համար արդարութիւն պիտի ըլլայ ձեզ չարչարողները տանջանքով պատժել, իսկ ձեզի՝ տանջուածներուդ, հանգիստ պարգեւել մեզի հետ միասին, երբ մեր Տէրը Յիսուս հրեշտակներու իր բանակով երկինքէն յայտնուի:

ՇԱՐՈՒՆԱԿԵԼ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՈՒՆԶԷՆ

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ
ՄԻՆԱՍՆ՝ՄԻՆԱՍԱՅ,
ԵՐՄՈՂԻՆԵԱՅ, ԵՒԳՐԱՓՈՍԻ ԵՒ
ԿԱՄԱԿՈՐ ԱՂՔԱՏԱՅՍՆ՝ՅՈՎԿԱՆՆՈՒ
ԵՒ ԱԼԵՔՍԻԱՆՈՍԻ

Մինաս, Երմոզիմէս եւ Եւզրափոս վկանք

4-րդ դարուն, Մաքսիմիանոս կայսր, իր իշխանութեան տակ գտնուող խոռվայոյց Աղեքսանդրիա քաղաքը խաղաղացնելու համար կը դրկէ Մինաս անունով քարտասան եւ իմաստուն մարդ մը, որ իր առաքելութեան մէջ յաջողելով, կառավարիչ կը նշանակուի կայսրին կողմէ: Ան իր հետ Աղեքսանդրիա կը տանի նոյնպէս իմաստուն իր քարտուղարը՝ Եւզրափոս անունով:

Մինաս գաղտնաբար քրիստոնեայ հաւատացեալ մըն էր, սակայն իր ցուցաբերած բարեկամութիւնն ու օգնութիւնը հանդէպ քրիստոնեաներուն, առիթ կը հանդիսանան որպէսզի Աղեքսանդրիոյ մեծանուն հեթանոսները բացայայտեն անոր քրիստոնէութիւնը եւ կայսրին դիմելով գահընկեց ընեն զինք:

Կայսրը Մինասին տեղ Աղեքսանդրիոյ կառավարիչ կը նշանակէ Երմոզիմէս անունով նոյնպէս Աթենացի, իմաստուն եւ քարտար մարդ մը, որ փոխարինելով Մինասը, յաճախ կը փորձէր ուրացութեան հրաւիրել նախկին կառավարիչը ու հեթանոսութեան դարձնել գայն: Ան նոյնիսկ կտրել կու տայ Մինասին լեզուն եւ աչքերը փորելով բանտ կը նետէ գայն: Սակայն երբ յաջորդ օրը Մինաս հրաշքով բժշկուած դուրս կու գայ բանտէն, Երմոզիմէս կը զոջայ եւ ինք եւս դարձի կու գայ ու քրիստոնեայ կը մկրտուի: Այս լսելով կայսրը դատի կը կանչէ երկուքը, որոնց հետ նաեւ Եւզրափոս քարտուղարը:

Երբեք ալ չարչարանքներու կ'ենթարկուին եւ քաջաբար կը տոկան, պաշտպանելով իրենց հաւատքը: Ապա կայսրը չհանդուրժելով Եւզրափոսի անարգանքին, որ համարձակ կը խայտառակէր զինք իրենց ամուր հաւատքէն հրաժարեցնել չկարենալուն համար, նախ կը սպաննէ քարտուղարը եւ ապա կը գլխատէ Մինաս ու Երմոզիմէս վկաները, որոնք նահատակուելով Քրիստոսի անունին համար, արժանի կը դառնան Աստուծոյ Արքայութիւնը ժառանգելու:

Յովհաննէս կամաւոր աղքատ

Յովհաննէս ճգնաւորի կեանքին մասին երկու տարբերակներ կը ներկայացնեն վարժագիրները, Արեւելեան եւ Արեւմտեան: Ան տօնացոյցին անցած է երկու տարբեր անուններով, թէ որպէս Գրեցի եւ թէ որպէս Կամաւոր Աղքատ:

Ըստ Արեւելեանին, եղած է Կեսարացի այրի մօր մը միակ զաւակը, ծագումով հայ կամ ասորի: Փոքր տարիքէն կը հեռանայ տունէն եւ ցամբած հորի մը մէջ մտնելով այնտեղ կը ճգնի շուրջ տասը տարիներ, յաղթահարելով բոլոր տեսակի դժուարութիւնները: Այդ իսկ պատճառով, Յովհաննէս Արեւելեան տօնացոյցներուն մէջ նանչցուած է Գրեցի մակդիրով:

Իսկ ըստ Արեւմտեանին, եղած է Կ. Պոլսեցի եւ ապրած է 5-րդ դարու երկրորդ քառորդին: Կանուխ տարիքին գաղտնաբար կը հեռանայ տունէն եւ կը ճգնի անապատի մը մէջ, ուր սակայն չդիմանալով ծնողի կարօտին, 6 տարիներ ետք կը վերադառնայ իր ծննդավայրը, բայց առանց ինքզինք յայտնելու ծնողիին, իրենց տան մօտիկ բնակարանի մը մէջ կը ճգնի 8 տարիներ: Մահուան սնարին մէջ ինքզինք կը յայտնէ ծնողիին ցոյց տալով անոնցմէ ժառանգ մնացած Աստուածաշունչը: Այսպիսով կը վախճանի Ս. Յովհաննէս, առնելով Խրեթաքեակ՝ մակդիրը Արեւմտեան եկեղեցիներուն մէջ: